€. ३३.

विरभूत्तदा तिस्रः स्वतनूरेषु लोकेषु न्यद्धादिति । तासां तनूनामनेन मल्लेण प्राप्तिः क्रियते । हे सोम दिवि खुलोके ते तव यड्डयोतिस्तेजः यच्च पृथिव्यां ड्यो-तिः उरी विस्तीर्णे॰ तरिन्ने यत् ज्योतिः शरीरलन्नणम् तेन तन्वाख्येन ज्योतिषा ग्रस्मै यज्ञमानाय विभक्तिव्यत्ययः ग्रस्य यज्ञमानस्य यज्ञे उरु विस्तीर्णे स्वशरीरं क्षि करु राये धनाय ऋविजां दिनाणाप्राप्तये च उरु शरीरं कृषि । किं च दात्रे ग्रिधि वोचः ग्रिधिकं ब्रिक्टि यजमानाय कृत्स्राशरीरोऽक्मागत इति वदेत्यर्थः वचे-र्लुडि वचेरुमिति [पा॰ ७.४. ५०. (24.)] उमागमेऽउभावे च वोच इति मध्यमैक-वचने रूपम् ॥ यदास्य मल्लस्य व्याख्यात्तरम् के सोम त्रिषु लोकेषु यत्तदीयं ज्यो-तिरिस्त तेन ज्योतिषास्मै यजमानाय राये चतुर्ध्यर्थे तृतीया राया धनेन समृद्धमुरु विस्तीर्ण स्थानं कृधि किं च दात्रे फलदायेन्द्राय इति वोचः ब्रूहि यत् ऋधि ऋ-धिकोऽयं यजमानो भवविति ॥ ३३॥

श्वात्रा स्यं वृत्रतुरो राधीगूर्ता ग्रमृतस्य पत्नीः । ता देवीर्देवत्रेमं यज्ञं नयतोपङ्गताः सोमस्य पिबत ॥३४॥

का॰ [१.८.१२.] श्वात्रा स्थेत्यासिञ्चति निग्राभ्या इति । सोमस्योपरि कृोतृच-मसेनैव नियाभ्या म्रासिञ्चतीति सूत्रार्थः ॥ पथ्या बृह्ती तृतीयो ढादशाणीं उन्ये त्रयोऽष्टाणाः पादा यस्याः सा पथ्या बृहती र्यं द्यधिका ॥ हे ग्रापो यूपेनवंवि-धाः स्य भवय किम्भूताः श्वात्राः श्वात्रमिति चिप्रनाम [निरु॰ ५ ३.] चिप्रकार्यका-रिणः शिवा वा । वृत्रतुरः तूर्वतिर्वधकर्मा वृत्रं दैत्यं तूर्वित हिंसित ता वृत्र-तुरः क्विपि राष्ट्रोप इति [पा॰ ६.८. २१.] वलोपः । राधोगूर्ताः राधो धनं गुरुले उग्रहति ददित ता राधोगूर्ताः गुरी उद्यमे ग्रस्मात् नसत्तनिषत्तेत्यादिना [पा॰ ट. ५ ६१.] कर्तारे को नवाभावश्च निपात्यते । ग्रमृतस्य सोमस्य पत्नीः पालियञ्चः । है देवीः देव्यः तास्तथाविधा यूयमिमं यज्ञं देवत्रा देवान्प्रति नयत प्रापयत उप-क्रताः ग्रनुज्ञाताः सत्यो यूयं सोमस्य सोमं पिवत कर्मणि पष्टी ॥ ३८ ॥

मा भेमा संविक्या ऊर्जी धत्स्व धिषेण वीड्डी सती वीडियेयामूर्जी द्धायाम् । पाप्ना कृतो न सोमः ॥३५॥